

Bruxelles, den 24. maj 2019
(OR. en)

9156/19

SPORT 57
SOC 354
SAN 239
JAI 496
RELEX 479
SUSTDEV 84

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	8699/19 REV1
Vedr.:	Konklusioner fra Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om adgangen til sport for personer med handicap

Hermed følger til delegationerne konklusioner om adgangen til sport for personer med handicap, vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union og Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet den 22-23.maj.2019.

**Konklusioner fra Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for
medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om adgangen til sport for personer med
handicap**

**RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR
MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,**

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

1. Inden udgangen af 2020 forventes der at være 120 mio. personer med handicap i EU. EU fremmer lige muligheder og tilgængelighed for personer med handicap. En afgørende del af dets strategi går ud på at arbejde hen imod et Europa uden barrierer¹
2. De generelle principper, jf. artikel 3, definitionen af universelt design, jf. artikel 2, og de specifikke bestemmelser om deltagelse i kulturlivet, rekreative aktiviteter, fritidsaktiviteter og sport, jf. artikel 30 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD)², er især relevante for, at personer med handicap kan deltage i sportsaktiviteter på lige fod med andre
3. I EU anføres handicap og sygdom ofte som begrundelse for ikke at deltage i sport og fysiske aktiviteter³.

¹<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1141#navItem-3>.

²<https://www.un.org/development/desa/disabilities/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities.html>.

³TNS Opinion & Social (2018), Sport and physical activity, særnummer af Eurobarometer 472 Undersøgelse gennemført på foranledning af Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Uddannelse, Unge, Idræt og Kultur, og koordineret af Generaldirektoratet for Kommunikation Fieldwork, december 2017.

4. Sport kan udformes specifikt til personer med handicap eller tilpasses, så personer med handicap kan få adgang, uanset typen af handicap, det være sig fysisk, intellektuel eller sensorisk. Under visse omstændigheder kan personer med handicap udøve sport ved siden af personer uden handicap, hvilket viser sports inklusive karakter.
5. Sportens værdier i forbindelse med social inklusion og navnlig sportens rolle i forbindelse med fremme og realisering af mindretalsgrupper og marginaliserede grupper integration er alment anerkendt.
6. Større sportsarrangementer for personer med handicap er blevet mere og mere populære, som det fremgår af de seneste paralympiske sommer- og vinterlege, som har tiltrukket tv-seere fra hele verden, og af den fortsatte praksis med at arrangere store internationale arrangementer for personer med handicap;

UNDERSTREGER, AT

7. Personer med handicap er i større fare for at havne i en socioøkonomisk vanskelig situation præget af f.eks. fattigdom og lave indkomster, social isolation, forskelsbehandling, begrænset adgang til arbejdsmarkedet, begrænset adgang til transport, færre uddannelsesmuligheder og sundhedsmæssige aspekter. Disse spørgsmål har en negativ indvirkning på mulighederne for personer med handicap for at deltage i sport
8. Personer med handicap skal måske overvinde udfordringer, som er direkte forbundet med en sportssammenhæng, f.eks.:
 - a) alvorligheden af en funktionsnedsættelse kan begrænse mobiliteten og endda forårsage fysisk smerte i bestemte situationer, hvor der trænes eller dyrkes sport. Dette kan i kombination med forskellige barrierer forværres af en negativ eller begrænsende opfattelse af ens eget handicap, navnlig manglende tillid til ens evne til at dyrke sport

- b) behovet for særlige færdigheder og viden om handicap hos dem, der arbejder med personer med handicap i sportsrelaterede fysiske aktiviteter, navnlig idrætslærere, sportstrænere og andet sportspersonale
 - c) forekomsten af tilgængelig sportsinfrastruktur i forbindelse med idrætsundervisning eller deltagelsesfaciliteter, sportsfaciliteter, hvor personer med handicap dyrker sport, eller sportsarrangementer, hvor personer med handicap kan deltage
 - d) de ekstra finansielle omkostninger i forbindelse med erhvervelse af specialiseret sportsudstyr eller støttetjenester, uden hvilke det ikke vil være muligt at træne eller dyrke sport;
9. Deltagelse i sport bør ses dels ud fra perspektivet om at dyrke sport som en form for fysisk aktivitet, dels perspektivet om at deltage i sociale aktiviteter, f.eks. overvære sportsarrangementer eller være aktiv i et sportsfællesskab som frivillig, medlem af en idrætsforening eller en fanklub
10. Deltagelse i sport kan bidrage til at forbedre trivslen for personer med handicap samt deres fysiske og mentale sundhed og samtidig øge den personlige mobilitet og selvstændighed og fremme social inklusion
11. At dyrke sport fra en tidlig alder medfører ekstra fordele for personer med handicap på grund af den positive effekt på udviklingen af de motoriske færdigheder, hvilket er afgørende for at forbedre en persons samlede livskvalitet

12. Øget medieopmærksomhed på eliteidræt for arrangementer for personer med handicap eller idrætsudøvere med handicap kan inspirere personer med eller uden handicap til at dyrke sport. Hvis sport skal være mere attraktiv for personer med handicap, bør der gøres en indsats for at sikre, at sport på græsrodsniveau får tilstrækkelig opmærksomhed i medierne, uden at det berører mediernes frihed
13. Hjælpeteknologi kan være vigtig for, at personer med handicap kan deltage i sportsaktiviteter, både på græsrodsniveau og eliteniveau. Det er dog bekymrende, at denne teknologi ikke i større omfang er tilgængelig til en overkommelig pris
14. Gennemførelse og overholdelse af antidopingreglerne og reglerne til bekæmpelse af aftalt spil samt sikring af en nøjagtig vurdering af handicap og rimelig anvendelse af hjælpeteknologien er afgørende for at fremme en bæredygtig udvikling af sport for personer med handicap
15. Frivilligt arbejde er afgørende for at støtte sportssektoren, herunder sport for personer med handicap
16. Det er vigtigt at inddrage kønsaspektet i strategier og politikker, hvis mål er, at flere personer med handicap skal kunne deltage i sport
17. Sport kan være en platform for sociale interaktioner mellem personer med og uden handicap, hvilket gør sport til et værdifuldt redskab for fremme af inklusion og gensidig forståelse;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL I OVERENSSTEMMELSE MED NÆRHEDSPRINCIPPET OG PÅ DE RELEVANTE NIVEAUER

18. At støtte sociale bevidstgørelses- og uddannelseskampagner for familiemedlemmer, værger, personlige hjælpere, idrætslærere, sportspersonale og andre relevante aktører i sportsfællesskabet, med eller uden handicap, med henblik på at fremme en åben og imødekomende tilgang for personer med handicap samt en passende forståelse af mulighederne for og fordelene ved, at alle, herunder børn og voksne med handicap, kan deltage i sportsaktiviteter. I givet fald at tilbyde bistand til familiemedlemmer og værger for personer med handicap med henblik på at fremme sidstnævntes deltagelse i sport
19. At støtte videreuddannelse af idrætslærere, trænere, andet sportspersonale og frivillige generelt, med eller uden handicap, så de får den fornødne viden, de specifikke færdigheder og en passende kompetenceanerkendelse til at kunne inkludere personer med handicap i forskellige idrætsundervisnings- eller sportsmiljøer. Sådanne uddannelsesprogrammer bør tage hensyn til forskellene mellem deltagerorienterede og præstationsorienterede personers behov
20. At træffe foranstaltninger til at sikre, at personer med og uden handicap kan få adgang til sportsinfrastruktur for at overvære sportsarrangementer, træne eller deltage i sport. Foranstaltningerne kan bl.a. bestå i at udvikle eller forbedre tilgængelighedsstandarderne for sportsfaciliteter ved at give individualiseret menneskelig støtte, stille midler til rådighed, øge bevidstheden blandt sportsorganisationer på nationalt, regionalt og lokalt niveau om eksisterende EU-finansieringsmuligheder eller eventuelt gøre det lettere for repræsentanter for idrætsudøvere med handicap at deltage i sportsorganisationers relevante organer

21. Hvor det er relevant i de nationale skolesystemer at fremme inkluderende sports- og idrætsundervisningsprogrammer for at tilgodese behovene hos børn med handicap, så alle børn tilbydes de samme muligheder, ved at stimulere deres deltagelse i sportsrelaterede fysiske aktiviteter og fremme sportsinteressen hos dem
22. At anvende de eksisterende samarbejdskanaler mellem medlemsstaterne for at fremme udveksling af ekspertise og god praksis, så personer med handicap får bedre adgang til sport
23. At tackle de problemer, eliteidrætsudøvere har med hensyn til lige muligheder for og ikkeforskelsbehandling af personer med handicap, og fremme samarbejde og udveksling af bedste praksis i denne forbindelse mellem de sportsansvarlige organer i medlemsstaterne;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG EUROPA-KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER

24. At overveje at yde finansiel støtte til organisationer, der specifikt skal fremme sport for personer med handicap, og konventionelle sportsorganisationer, der udvikler sportsaktiviteter for personer med handicap, bl.a. med henblik på at bringe de to sportsfællesskaber tættere på hinanden
25. At fremme og støtte foranstaltninger, hvor det er relevant på EU-niveau, i forbindelse med regelmæssig indsamling af statistikker og udvikling af indikatorer for sport og handicap, f.eks. hvor stor sportsdeltagelsen er, hindringerne for deltagelse, antallet af personer med handicap, der er registreret i sportsklubber, eller hvor stor interessen er for sport⁴

⁴ I overensstemmelse med artikel 31 i FN's handicapkonvention.

26. At overveje, om de relevante ekspertgrupper skal arbejde med, hvordan personer med handicap i praksis kan deltage fuldt ud i sport, herunder de specifikke færdigheder og den uddannelse, der er behov for med hensyn til at træne personer med handicap⁵.
27. At gøre brug af de sportsrelaterede midler under Erasmus+ til at fremme sport blandt personer med handicap og udveksle god praksis og politikker mellem medlemsstater og interessenter, under Den Europæiske Socialfond til professionel uddannelse af sportspersonale eller til inklusion gennem sportsaktiviteter, under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til at se på sportsinfrastrukturernes tilgængelighed og bruge forskningsresultater fra projekter finansieret via Horisont Europa, hvor det er muligt, til at fremme innovative løsninger, så personer med handicap kan blive involveret i sport
28. I givet fald at fremme sådanne finansieringsmuligheder og resultaterne af de finansierede projekter blandt personer med handicap, sportsorganisationer og andre relevante ikkestatslige aktører
29. At øge bevidstheden om de positive resultater af det arbejde, der inden for sport udføres for personer med handicap, herunder sports positive indvirkning på den sociale inklusion af personer med handicap.

OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL

30. Fortsat at inkludere sport i fremtidige nøgleaktioner, der skal støtte fremtidige handicappolitikker ved at bygge videre på de hidtidige erfaringer med gennemførelsen af den nuværende europæiske handicapstrategi,

⁵ I overensstemmelse med artikel 30 i FN's handicapkonvention.

31. Når sportsanliggender drøftes med arbejdsmarkedets parter i den sociale dialog på EU-niveau at inddrage EU-politikker og -foranstaltninger, der tager højde for behovene hos personer med handicap og fremmer deltagelsen af personer med handicap og de organisationer, der repræsenterer dem⁶
32. At benytte muligheden for Den europæiske tilgængelighedspris "Access City Award" til at synliggøre byer, der øger adgangen til sportsfaciliteter for personer med handicap, og vurdere, hvordan erfaringerne med EU-handicapkortet også kan bidrage til, at flere personer med handicap kan deltage i sportsarrangementer.
33. At integrere sport for personer med handicap i forskellige sportsanliggender, der behandles på EU-plan, f.eks. idrætsudøveres dobbelte karrierer eller sundhedsfremmende fysisk aktivitet⁷;

OPFORDRER SPORTSBEVÆGELSEN TIL

34. I tæt samarbejde med personer med handicap og deres repræsentative organisationer at fremme, at personer med handicap kan deltage i almindelige sportsaktiviteter på alle niveauer⁸, og derved bidrage til en vellykket gennemførelse af sportens sociale og uddannende funktion
35. At gøre brug af eksisterende solidaritetsmekanismer, navnlig inden for professionel sport, så sport for personer med handicap kan finansieres tilstrækkeligt,

⁶ I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i FN's handicapkonvention

⁷ <http://www.euro.who.int/en/health-topics/disease-prevention/physical-activity/activities/hepa-europe>.

⁸ I overensstemmelse med artikel 30, stk. 5, i FN's handicapkonvention.

36. At vedtage en inklusiv tilgang i forbindelse med udformningen af sportskonkurrencesystemer eller fremme af sportsdeltagelse generelt ved at tilskynde til foranstaltninger som f.eks. afholdelse af konkurrencer og prisoverrækkelsesceremonier for idrætsudøvere med og uden handicap på samme tid og på samme sted. På samme måde skal det være lettere at inddrage personer med handicap i kurser eller team for personer uden handicap, hvor dette er relevant
37. At sikre, at der er adgang til uddannelses-, sports- og modtagefaciliteter⁹, og at der foretages tilpasninger i rimeligt omfang¹⁰ for at imødekomme behovene hos personer med handicap.
38. At give personer med handicap større kendskab til de eksisterende muligheder for at dyrke og træne sport, som svarer til deres behov
39. At opbygge partnerskaber med relevante institutionelle aktører fra den private eller offentlige sekto, som er aktive i handicapsektoren, for bedre at forstå behovene og interesserne hos personer med handicap og tilskynde til, at flere deltager i sportsprogrammer¹¹.
-

⁹ I overensstemmelse med artikel 9 i FN's handicapkonvention.

¹⁰ I overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i FN's handicapkonvention.

¹¹ I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i FN's handicapkonvention.

Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, minder om

1. artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde¹², der understreger sportens sociale og uddannende funktion
2. FN's konvention om rettigheder for personer med handicap¹³, som EU er part i, og som f.eks. anerkender, at personer med handicap har ret til at deltage på lige fod med andre i kulturlivet, rekreative aktiviteter, fritidsaktiviteter og sport
3. meddelelse fra Kommissionen om en europæisk handicapstrategi 2010-2020: et nyt tilsagn om et Europa uden barrierer, som med hensyn til sport understreger behovet for at forbedre adgangen til sport, fremme deltagelse i sportsarrangementer og tilskynde til afholdelse af handicapspecifikke sportsarrangementer¹⁴
4. Rådets konklusioner om støtte til gennemførelsen af den europæiske handicapstrategi 2010-2020¹⁵
5. forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11.december 2013 om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF¹⁶

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A12008E165>

¹³ <https://www.un.org/development/desa/disabilities/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities.html>

¹⁴ Dok. 16489/10 - COM(2010) 636 final.

¹⁵ EUT C 300 af 11.10.2011, s. 1.

¹⁶ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50.

6. Rådets resolution om EU-arbejdsplanen for sport (2017-2020)¹⁷, som lægger særlig vægt på social inklusion
 7. Rådets konklusioner om sportens rolle som kilde til og drivkraft for aktiv social inklusion¹⁸
 8. Rådets konklusioner om sportens bidrag til EU's økonomi og navnlig til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed og skabe social inklusion¹⁹
 9. Rådets konklusioner om sport som en platform for social inklusion gennem frivilligt arbejde²⁰
 10. Rådets konklusioner om træneres rolle i samfundet²¹
-

¹⁷ EUT C 189 af 15.6.2017, s. 5.

¹⁸ EUT C 326 af 4.5.2010, s. 4.

¹⁹ EUT C 32 af 4.2.2014, s. 2.

²⁰ EUT C 189 af 15.6.2017, s. 40.

²¹ EUT C 423 af 9.12.2017, s. 6.